SJORS

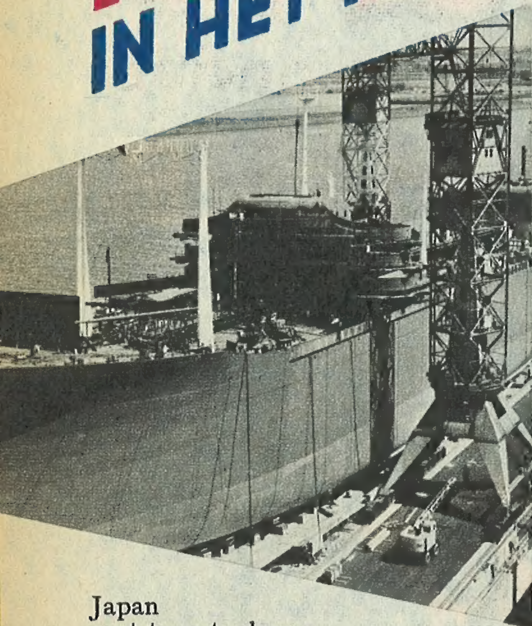
van de Rebellenclub

4 APRIL 1964
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr.
14

NIEUWS IN HET KORT

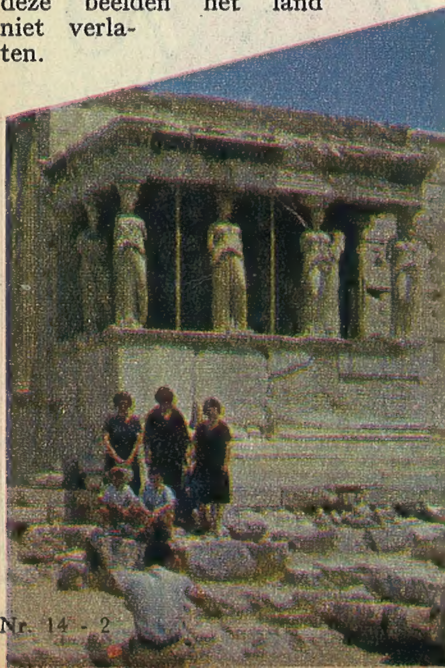
Japan gaat twee tankers bouwen voor een rederij in Noorwegen. De tankers worden de grootste schepen ter wereld; ze zullen ieder 120.500 ton meten.

●

In augustus krijgt de sinds 1961 onafhankelijke Westafrikaanse staat Sierra Leone zijn eigen muntstelsel. Het wordt een decimaal stelsel, bestaande uit zogenaamde leones en centen. Tot nog toe heeft Sierra Leone het Britse muntstelsel gebruikt.

●

Griekenland heeft geen toestemming gegeven om beelden van oude Griekse goden naar de komende wereldtentoonstelling in New York te brengen. Het gaat hier om goden van dit land, zegt de regering, en daarom mogen deze beelden het land niet verlaten.

Een ballon, die enige tijd geleden werd opgelaten in Bishop Auckland in Australië, is dezer dagen geland in een dorpje in Midden-Rusland.

●

Nieuwste snufje in Japan: een lichtgevende paraplu. De paraplu wordt verlicht door een in de steel ingebouwde lamp, die gevoed wordt door een batterij. Doel hiervan: voetgangers in het donker te beschermen.

●

Volgens een kort geleden gehouden onderzoek wordt in zesenzestig van de honderd Franse gezinnen een hond gehouden. In Engeland hebben vijfenzestig van de honderd gezinnen een hond, in België vierenzestig, in Italië achtenvijftig en in Duitsland negenendertig.

De Sahara, de grootste woestijn ter wereld, is bijna even groot als heel Europa. De droogte, die hier heerst, wordt veroorzaakt door het feit, dat de opstijgende warme lucht alle met vocht geladen wolken verdrijft. Overdag is het in de Sahara zeer warm, maar 's nachts daalt de temperatuur aanmerkelijk.

●

De oudste inwoner van Israël is een vrouw van honderdvijftien jaar. Zij is geboren in 1848. Ter vergelijking: in datzelfde jaar werd in Amerika Abraham Lincoln gekozen als lid van het Huis van Afgevaardigden.

Tijdens een filmvoorstelling in een bioscoop in Mexico City raakte een van de toeschouwers zó opgewonden, dat hij zijn revolver trok en op de figuren op het witte doek begon te schieten. De overige toeschouwers maakten een paar angstige minuten door. Gelukkig kon de man spoedig worden ingerekend.

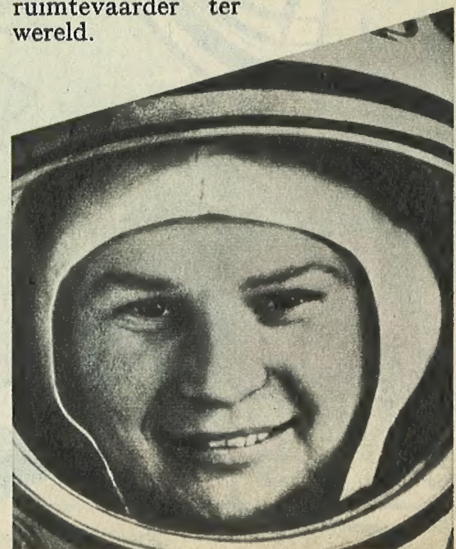
Knikkeren schijnt een van de oudste spelletjes ter wereld te zijn. In elk geval is bekend, dat de mannen, die de piramiden van Egypte bouwden, zich in hun vrije tijd vermaakten met het knikkerspel.

●

Een zeventig jaar oude Amerikaan is op een vlot de Stille Oceaan overgestoken van Peru naar Samoa. Zijn gezelschap bestond uit twee katten.

●

In Rusland is een nieuwe parfum op de markt verschenen. Hij heet Yaroslavna Valentina en is genoemd naar de eerste vrouwelijke ruimtevaarder ter wereld.

BILL BLUFFER
HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

NU GA IK EEN AUTO IMITEREN!
DAT KAN IK OOK!
ALS BABY AL DEED IK HET GELUID VAN AUTO'S NA...
ZO, BILL IS VOORLOPIG ZOET!
VAN OOM JAN

MAAR EVEN LATER SCHROK OOM JAN ZICH EEN ONGELUK...
VROEM
BRRR
PAS OP, DAAR KOMT STIRLING MOSS!

OP SCHOOL WAS IK OOK ALTIJD AAN HET IMITEREN...
GRRR
GRRR

DAT LEEK WEL EEN LEEUW!
BANG

TOEN DE MEESTER MERKTE DAT IK DAT GELUID GEMAAKT HAD, KREEG IK ERVAN LANGS...
AU!

JAREN LATER HAD IK GASTEN, DIE MAAR NIET WILDEN VERTREKKEN...
PLAKKERS!
IK BEN ONTZETTEND BANG VOOR STORM.
IK OOK!

DUS BESLOOT IK EEN STORM NA TE BOOTSEN.
WOESSJJ

IK BLIES ZÓ HARD, DAT HET DAK VAN MIJN HUIS HET BEGAF!
ZWOEPS

MIJN GASTEN GINGEN, MAAR ZELF MOEST IK OOK WEG!
JE KUNT BIJ MIJ LOGEREN!

MIJN VRIEND HAD RUIMTE GENOEG...
ALS JE LAWAAI HOORT, DAN ZIJN DAT DE MUIZEN ONDER DE VLOER!
PIEP!
KREK!

TOEN KREEG IK EEN IDEE. IK BOOTSTE EEN VOLVETTE EDAMMER KAAS NA...
HUMMMM

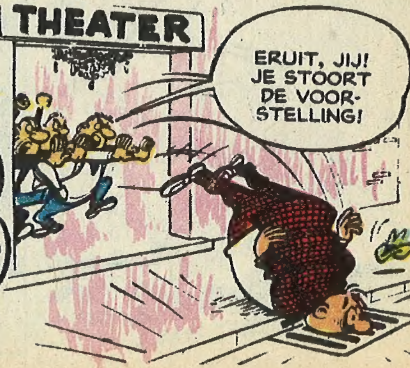

TOEN DE MUIZEN DAAROP AFKWAMEN, VING IK ZE IN EEN NET!
HEBBES!
PIEP!

JA, ZIE JE, DIT HUIS HERBERGT OOK NOG EEN SPOOK!

TOEN IK HET SPOOK ZAG, KREEG IK WÉÉR EEN IDEE...
O, HET IS MAAR EEN KLEINTJE!

DUS IMITEERDE IK EEN VOLWASSEN SPOOK!
BOE-HOE
JEEEEE!

NOU, DAT SPOOK SCHROK ZICH EEN HOEDJE EN GING ER GAUW VANDOOR!
BOEEEE!
KSSST!
TAXI!
TAXI

THEATER
ERUIT, JIJ! JE STOORT DE VOORSTELLING!

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

OLD DEATH?! DAN BENT U DE BEROEMDE OUDE DOOD, DIE AL JAREN IN DE SAVANNE JAAGT!
NEE MAAR, JONGEMAN! HOE IS HET MOGELIJK DAT ZELFS EEN NIEUWELING IN DEZE STAD OLD DEATH KENT?!

IK BEN HIER INDERDAAD VOOR HET EERST. IK ZOEK HIER IEMAND.
HET ZAL JE NIET MAKKELIJK VALLEN HEM TE VINDEN, DAT VERZEKER IK JE.

IK MOET ER VANDOOR. SUCCES, JONGEMAN!
DANK U WEL, OLD DEATH! TOT ZIENS!

DE VOLGENDE DAG OP HET POLITIEBUREAU...
GELUKKIG ZIJN WIJ DE GEZOCHTEN OP HET SPOOR. ZIJ ZIJN OP WEG NAAR TEXAS.

DEZELFDE DAG NOG NEEMT OLD SHATTERHAND DE BOOT NAAR HET ZUIDEN.

HEE, GROENTJE! GA JE DEZELFDE RICHTING UIT?
!?
ARRANZ.63.

OLD DEATH! U BENT WEL NIET DE MAN DIE IK ZOEK, MAAR IK BEN TOCH ERG BLIJ U HIER AAN BOORD TE TREFFEN!
HET GENOEGEN IS WEDERZIJDS!

OLD SHATTERHAND VERTELT OLD DEATH HET DOEL VAN ZIJN REIS.

PLOTSELING HOREN ZIJ DE STEMMEN VAN EEN AANTAL DRONKEN KERELS.
WEG MET DE VERENIGDE STATEN!
DOOD AAN DE YANKEES!

JULLIE ZIJN YANKEES, NIET? SPIONNEN!!!
SCHIET ZE NEER!

KOM, HEREN. NIET ZO HAASTIG!

MAAK U NIET BEZORGD. IK HEB EEN GOED IDEE, MAAR JULLIE MOGEN IN GEEN GEVAL JE WAPENS GEBRUIKEN.

IK EIS DAT ZE WORDEN OPGEHANGEN!
HOERA! JA, OP-HANGEN!

WIE MOET HET EERST AAN DE LUS?
KRAK!
DE OUDSTE VAN DE TWEE!

WAT GAAT ER NU GE-BEUREN???
HET SCHIP ZINKT! SPRINGEN, MANNEN!

DE DRONKAARDS RAKEN IN PANIEK. RADELOOS STORTEN ZIJ ZICH IN HET WATER EN PROBEREN DE OEVER TE BEREIKEN.
HAHAHA! NU GAAN WIJ ER SNEL MET HET SCHIP VANDOOR. MIJN LIST IS GELUKT.

TEGEN HET VALLEN VAN DE AVOND BEREIKT HET SCHIP LA GRANGE. OLD DEATH IS VASTBESLOTEN ZIJN NIEUWE VRIEND BIJ ZIJN OPSPORINGEN TE HELPEN.
DENKT U, KAPITEIN, DAT DE TWEE MANNEN DIE IK ZOEK HIER GISTERAVOND ZIJN AANGEKOMEN?
JA ZEKER. ALS IK U WAS, ZOU IK MAAR EENS IN DE HERBERG EEN KIJKJE GAAN NEMEN.

WAT EEN LAWAAI!
ZULLEN WE NAAR BINNEN GAAN?

ONZE GEZICHTEN STAAN HUN BLIJKBAAR NIET AAN.
62

NAAR VREEMDE LANDEN

JOAN RIDLEY EN JOE WILSON, SCHIPBREUKELINGEN VAN DE THISBE, HADDEN EEN BRIEF VAN KAPITEIN SELBY, WAARIN STOND, DAT DE REDER PROUST HEM HAD BEVOLEN HET SCHIP TE LATEN VERGAAN. OP MONORAKA-EILAND, WAAR ZE NAAR JOANS VADER ZOCHTEN, DIE DAAR WAS VERDWENEN, BEVRIJDDEN ZE PROUST, UIT HANDEN VAN DE KANNIBALEN. EVEN LATER ONTKWAM HIJ ECHTER IN EEN KANO.

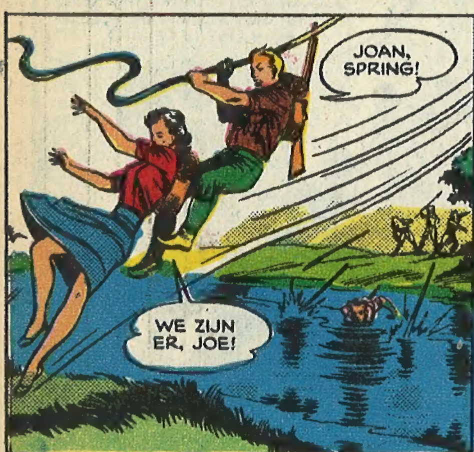
MAAR PLOTSELING BRAK ER ONDER JOES VOET EEN DORRE TAK AF EN...

NA EEN KORTE AARZELING NAMEN JOAN EN JOE EEN KLEINE AANLOOP EN...

MET MOTU VOOROP RENDEN ZE DOOR HET OERWOUD. ACHTER ZICH HOORDEN ZE DE KANNIBALEN, DIE NOG NAAR HEN ZOCHTEN, MAAR NA EEN POOSJE WAS HET OVERAL WEER STIL. ZE WAREN VEILIG!

MAAR JOE WAS ONGERUST. TOEN ZE BEMERKTEN DAT DE KANNIBALEN EEN BLANKE MAN ZOUDEN OFFEREN, DACHTEN ZE DAT HET JOANS VADER WAS. MAAR ZE VONDEN PROUST, DIE NATUURLIJK NAAR MONORAKA-EILAND WAS GEKOMEN OM KAPITEIN SELBY'S BRIEF VAN HEN TE STELEN. EN WAAR WAS ARTHUR RIDLEY?

VOL AFSCHUW STAARDE JOAN NAAR HET DIER. TOEN RENDE ZE WEG.
HELP! HELP!

DAT IS RAAK!

MAAR JOAN WAS VAN HET ENE GEVAAR IN HET ANDERE GELOPEN. TOEN ZE VOOR HET WILDE ZWIJN VLUCHTTE, WAS ZE IN DRIJFZAND TERECHTGEKOMEN...
JOE, HELP ME! IK ZIT IN DRIJFZAND!
WE KRIJGEN JE ER WEL UIT!

KOM, JOE, HELP ME TREKKEN!

HOUD VOL, JOAN! WE HEBBEN JE BIJNA!

EINDELIJK LUKTE HET JOAN UIT HET VERRADERLIJKE DRIJFZAND TE TREKKEN.
LIEVE HELP, WAT EEN ELLENDE ALLEMAAL!
KOM, JOAN! WE MOETEN ONS VERBERGEN! MISSCHIEN HEBBEN DE KANNIBALEN DAT SCHOT GEHOORD!
DAT LIJKT MIJ OOK!

VLUG MAAKTEN ZE HUN KAMPVUUR UIT EN GINGEN TOEN OP ZOEK NAAR EEN SCHUILPLAATS.
HIER IS EEN KLEINE GROT, WAAR ZE ONS NIET ZULLEN VINDEN!
IK GELOOF DAT WE DAAR WEL BUITEN GEVAAR ZIJN!

TJONGE, IK BEN DOODMOE!
DAT KOMT VAN AL DIE BELEVENISSEN! GA MAAR LEKKER EEN POOS SLAPEN!
JIJ OOK, JOE! IK ZAL DE WACHT HOUDEN!

IK KEN DE GELUIDEN VAN HET OERWOUD EN IK MERK DIRECT ALS ER IETS MIS IS!
GOED, MOTU! MAAR MAAK ME OVER TWEE UUR WAKKER!

ZOU MOTU HET NADERENDE ONHEIL BEMERKEN?

De vrolijke vijf

Angela had de leeuwentemmer Gino gevonden, geboeid en met een prop in zijn mond. Hij probeerde nog te verhinderen, dat de leeuwen in de piste kwamen. . . maar te laat. . .

van de Edelweiss-school

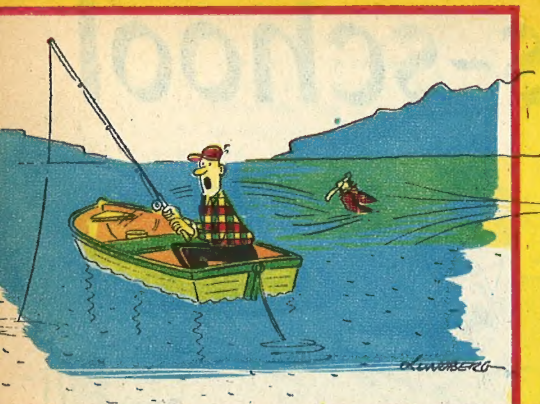

EVEN LACHEN...

„Zeg, Jan, zie jij die grote vis nog ergens?"

„Maar ik zei u toch al, dokter: ik ben de loodgieter!"

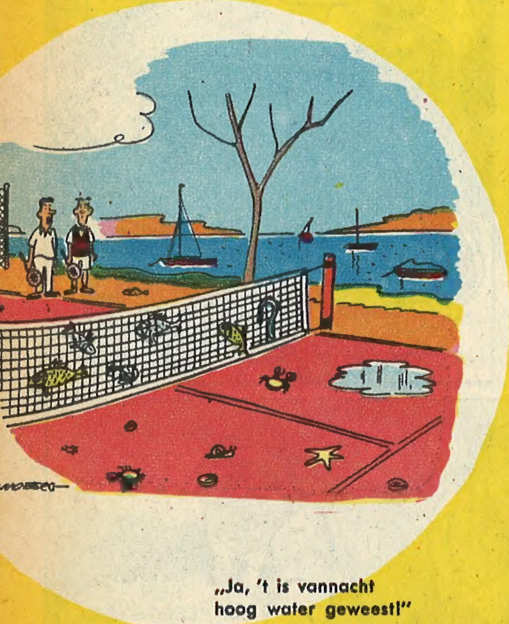
„Let op, Inuk, zo gauw er een naar boven komt, is hij het haasje!"

„Die lichtgewichtkano's zijn ook niet meer zo best als vroeger!"

„Voor het eerst in de bergen, meneer Pieterse?"

„Ja, 't is vannacht hoog water geweest!"

Wonderbaarlijke redding

Het is meer dan zestig jaar geleden dat op een late avond de exprestrein, waarin Engelands koningin Victoria was gezeten, door een dikke mist naar Londen daverde. Plotseling zag de machinist voor zich een zwarte figuur opdagen, die als een waanzinnige met zijn armen zwaaide. De machinist remde uit alle macht en de trein kwam tot stilstand. Toen het treinpersoneel op onderzoek uitging, bleek de geheimzinnige seiner nergens te vinden. Een conducteur liep vervolgens de lijn langs om te kijken of er ergens gevaar dreigde. En inderdaad, een paar honderd meter verder zag hij dat de spoorlijn over enkele tientallen meters vernield was. De koningin was aan een afschuwelijk ongeluk ontsnapt.

Tijdens de vele uren, die met het reparatiewerk gemoeid waren, deed het treinpersoneel zijn uiterste best om de onbekende te vinden die het leven van de koningin en dat van de andere mensen in de trein gered had. De koningin wilde hem persoonlijk bedanken. Maar hij bleef onvindbaar en toen de trein zich eindelijk weer in beweging zette, was het geheim nog niet opgelost.

Bij aankomst op het station van bestemming deed de machinist echter een vreemde ontdekking. Terwijl hij het koplicht van de locomotief bekeek, realiseerde hij zich opeens hoe het alarmsein gegeven was. Tegen de lamp lag een grote, dode motvlinder met uitgestrekte vleugels. Een paar seconden voordat de trein het vernielde baanvak bereikte, was de vlinder in de stralen van het koplicht gekomen en bij de dikke mist hadden zijn vleugels de indruk gewekt van de zwaaiende armen van een man. De vlinder, waaraan koningin Victoria haar leven te danken heeft gehad, ligt tentoongesteld in een Brits museum.

ONZE VRIENDEN WERDEN OP DE MARKT ACHTERNA-GEZETEN DOOR DE POORTWACHTER...

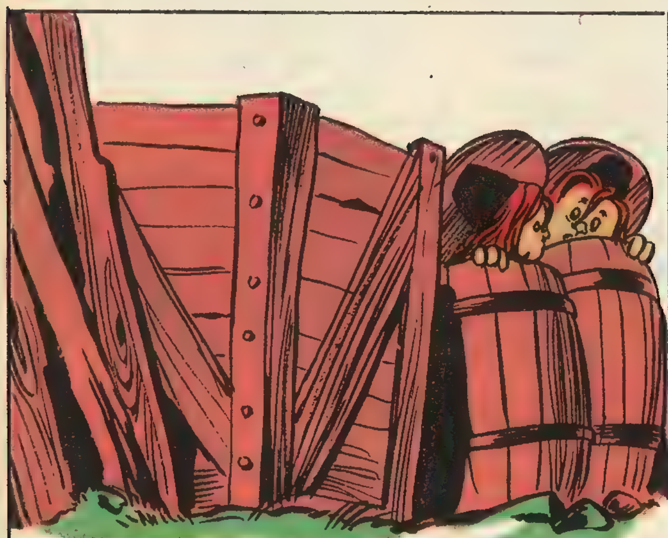
HAASTIG WAS DE POORTWACHTER OVEREIND GEKRABBELD EN HIJ ZETTE OPNIEUW DE ACHTERVOLGING IN. MAAR DE TWEE VRIENDEN HADDEN NU EEN VOORSPRONG.

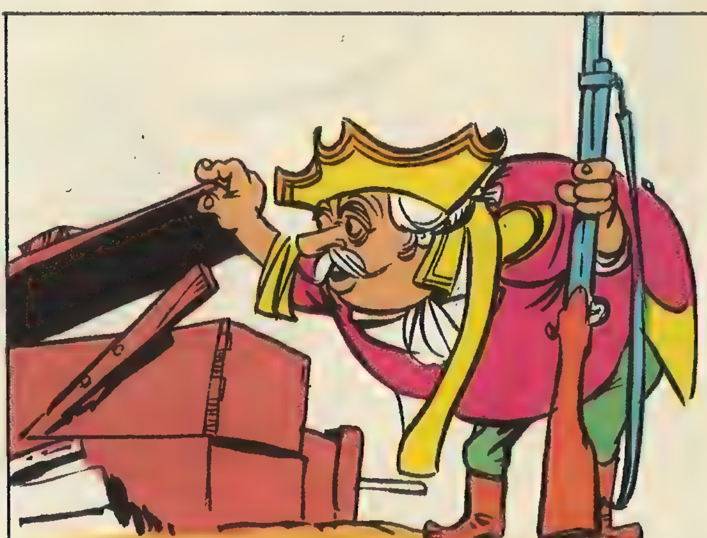
DAAR ZAGEN ZE EEN GROOT ZEILDOEK, DAT ALS AFRASTERING DIENST DEED, EN IN EEN PAAR TELLEN WAREN ZE AAN DE ANDERE KANT.

„KOM VLUG HIERHEEN," FLUISTERDE FREEK.

TUSSEN EEN STEL KISTEN EN KRATTEN ZAGEN ZE TWEE TONNEN STAAN. VLUG KLOMMEN ZE ERIN.

NOG WEL EEN UUR BLEEF DE POORTWACHTER ZOEKEN. TOEN GAF HIJ HET OP EN VERDWEEN MOPPEREND NAAR ZIJN POORT.

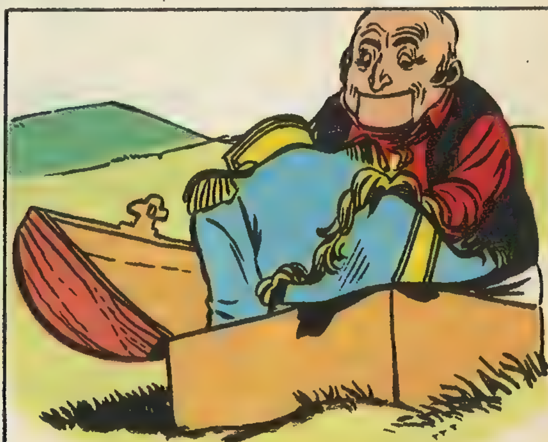

NA EEN TIJDJE WAAGDEN ZE HET VOORZICHTIG DOOR EEN KIER TE GLUREN. ZE ZAGEN EEN GROTE KAMER...

FREEK EN FRANK WAREN TERECHTGEKOMEN OP HET SCHIP VAN ADMIRAAL BOEM. EIGENLIJK WAS DEZE MENEER KOEKENBAKKER, MAAR ZIJN HELE LEVEN LANG HAD HIJ ERVAN GEDROOMD OP EEN ECHT SCHIP TE VAREN.

VAN DE PLANKEN VAN ZIJN HUIS BOUWDE HIJ TOEN EEN SCHIP EN OP EEN MOOIE DAG VOND HIJ OP HET STRAND EEN KIST MET DAARIN EEN ADMIRAALSUNIFORM. VAN TOEN AF NOEMDE HIJ ZICH ADMIRAAL BOEM.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

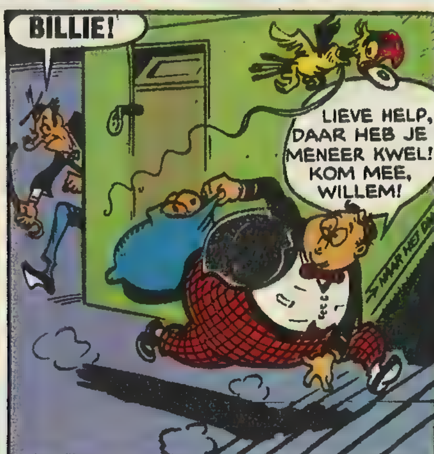

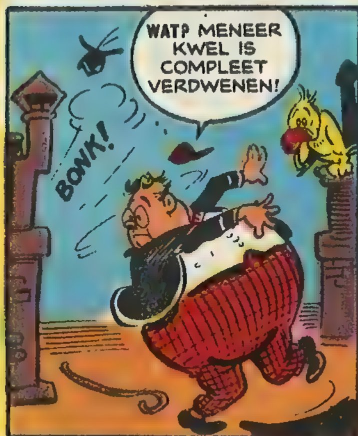

GEEF HIER DIE ZAK!
HELP!
AHA, DIE DIKKE JONGEN HEEFT DE ZAK GEVONDEN!

JE KRIJGT EEN PAK SLAAG, OMDAT JE IN DE PROVISIEKAST BENT GEWEEST!
NEE! NIET SLAAN! IK HEB NIKS GEDAAN!

MAAR OP HET MOMENT, DAT MENEER KWEL WILDE GAAN SLAAN, GEBEURDE ER IETS VREEMDS...
WAAROM AARZELT U, MENEER? MAAK HET KORT!

WAT? MENEER KWEL IS COMPLEET VERDWENEN!
BONK!

HA, HA! IK HEB DE ZAK IN HANDEN!
HEEFT DIE VENT U GESLAGEN, MENEER?

BILLIE, JE BENT EEN HELD! HOUD DIE KEREL VAST, HIJ IS EEN BANDIET!

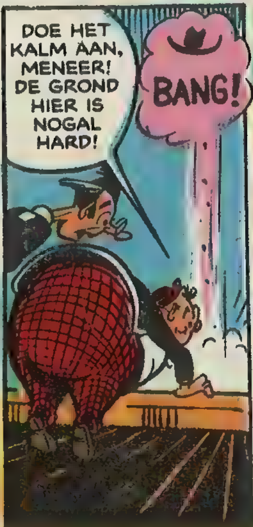

BANDIET? DAT INTERESSEERT ME NIET. IK WIL MIJN KOEKJES TERUG!
KOEKJES? WAAR ZIJN MIJN DIAMANTEN?

ER IS EEN ZAK MET DIAMANTEN OP HET DAK GEVALLEN. VOORUIT, GA ZOEKEN!
HELP! NIET SCHIETEN! IK HEB NERGENS DIAMANTEN GEZIEN, ECHT NIET!

INTUSSEN HAD WILLEM, DE PAPEGAAI, DE DIAMANTEN GEVONDEN.
KIJK DAAR EENS! DAAR GAAT WILLEM MET DE DIAMANTEN!

LOPEN, MENEER! LAAT WILLEM NIET ONTSNAPPEN!
NEE, DAT ZAL IK ZEKER NIET!

HELP! IK... IK ZWEEF IN DE RUIMTE!

DOE HET KALM AAN, MENEER! DE GROND HIER IS NOGAL HARD!
BANG!

DEZE DAPPERE JONGEN EN ZIJN PAPEGAAI HEBBEN EEN GEVAARLIJKE BENDE ONTMASKERD. HIJ VERDIENT EEN BELONING!
JA, DAAR HEBT U GELIJK IN!
DIAMANTEN

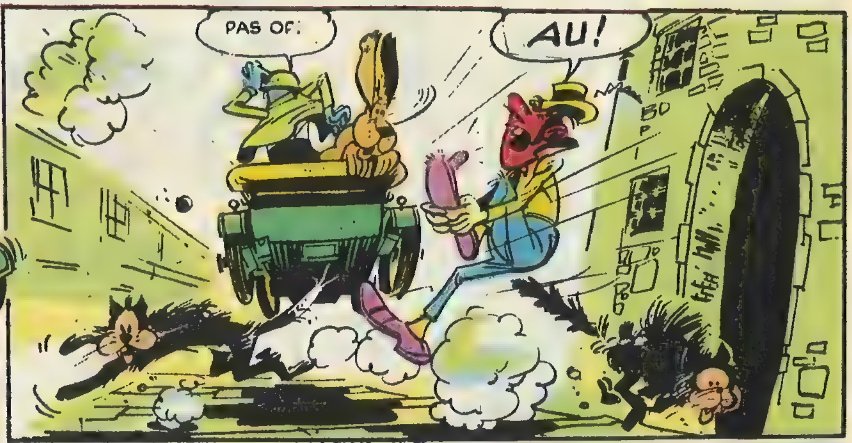

DIT IS JE BELONING, BILLIE. GA MAAR EENS IN DE PROVISIEKAST KIJKEN!

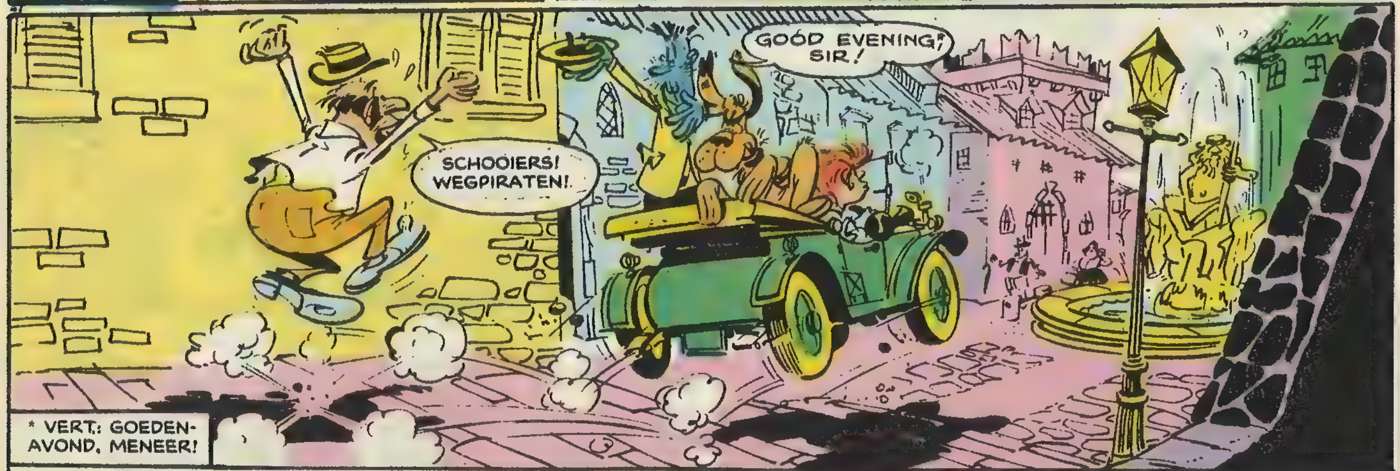

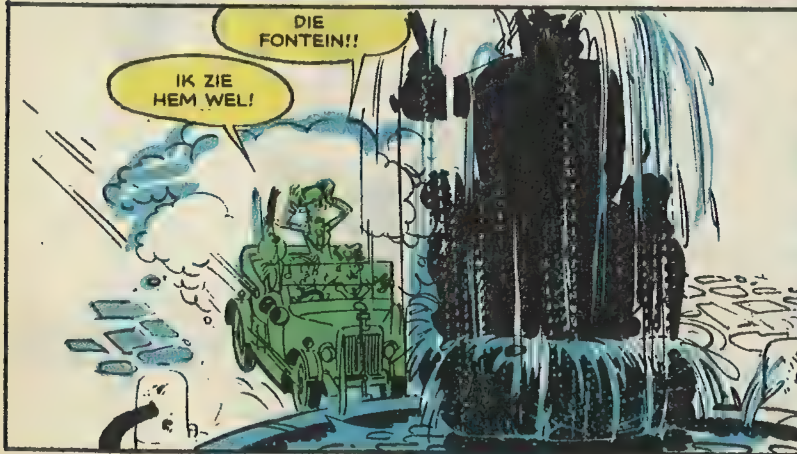
Kareltje Sprint

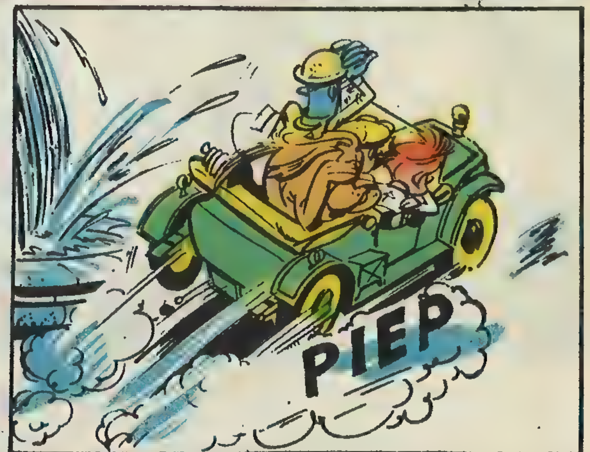

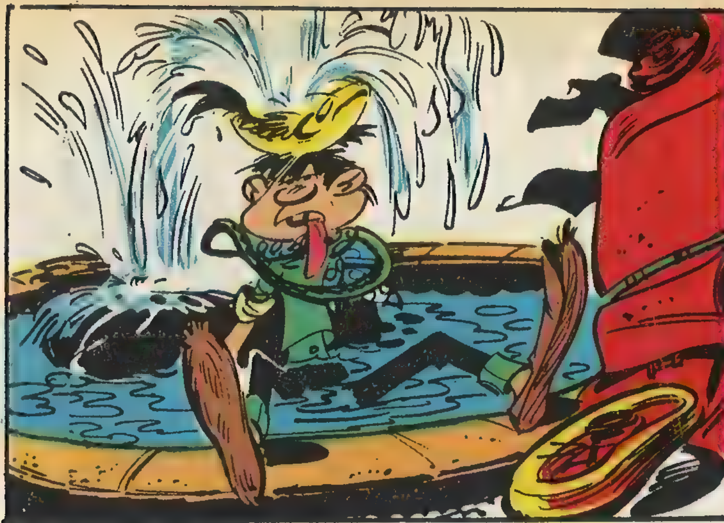

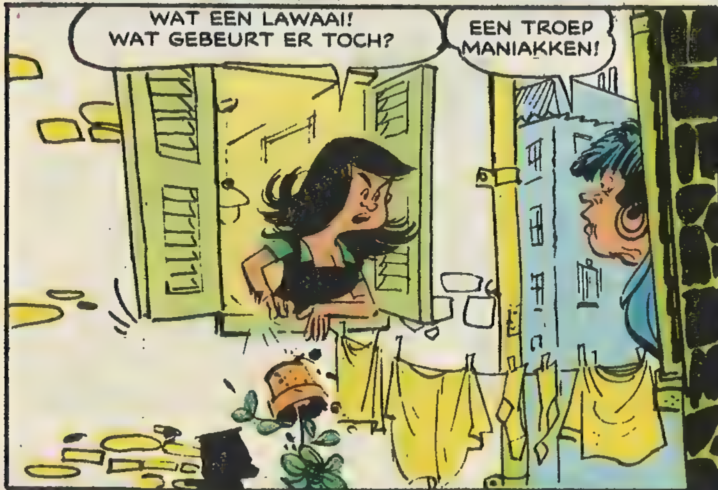

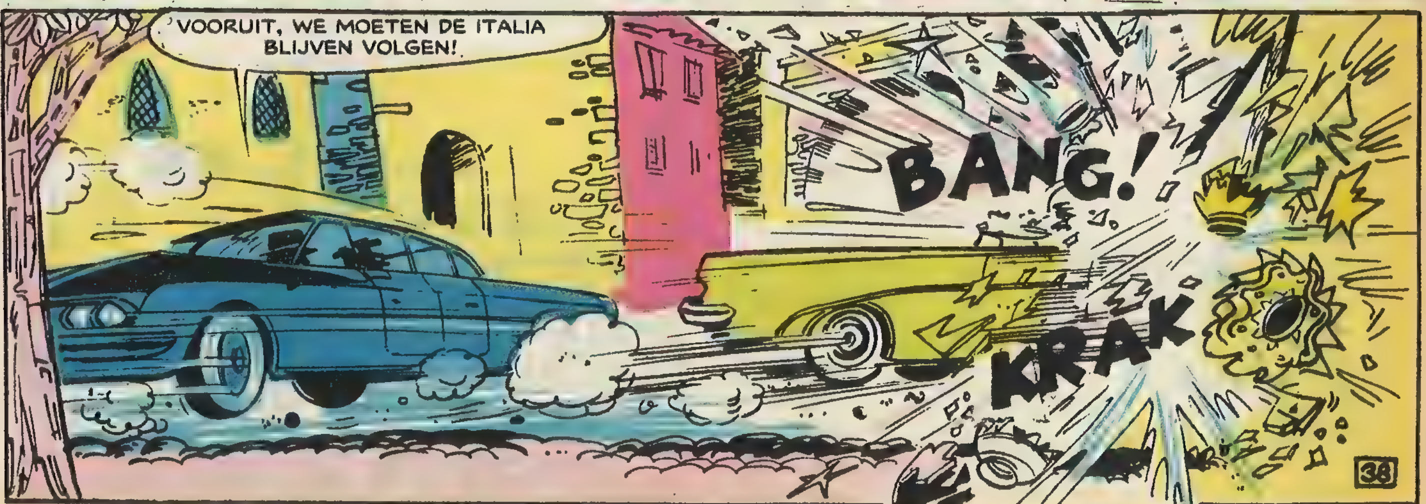

DEZE KEER ONTSNAPPEN ZE ME NIET!
JA – EH – NEE!

WAT EEN LAWAAI! WAT GEBEURT ER TOCH?
EEN TROEP MANIAKKEN!

SNELLER, VOOR DE DROMMEL!
KRAK

WAT DOE JE NOU? NAAR LINKS!
AARDEWERK
©real presse

BLIKSEMS! NAAR LINKS, ZEG IK!!... HELP!

VOORUIT, WE MOETEN DE ITALIA BLIJVEN VOLGEN!
BANG!
KRAK
38

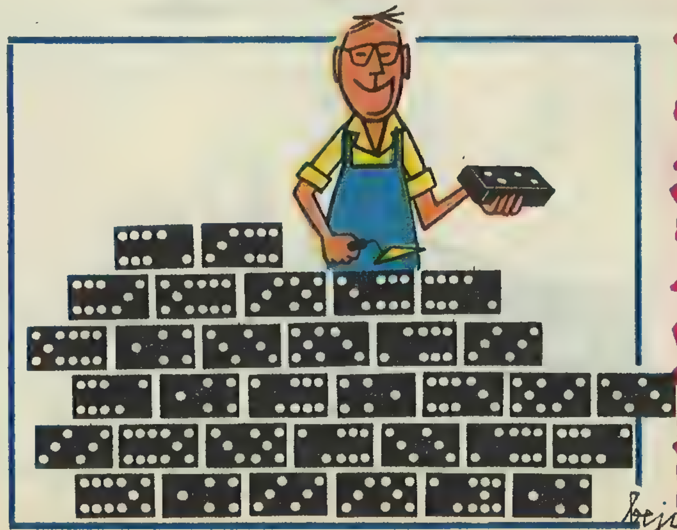

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Christien Meyer (16), Heetveldsweg 79, Almelo, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd uit Engeland. Wie kan haar aan een adres helpen? • *Frans Dedert, Groeninxstraat 12a, Rotterdam-4,* wil corresponderen met een meisje van tien of elf jaar. Hobby's: postzegels en voetbal. • *Joyce Simons (15), Verzetslaan 23, Almelo,* wil corresponderen met Nederlandse jongens en meisjes van haar leeftijd. • *Barbara Simons, Verzetslaan 23, Almelo,* wil corresponderen met een Indische jongen van veertien jaar uit Tilburg of omgeving. • *Monique Sluijs (10), Beatrixlaan 34, Sittard,* en *Rina Roels (10), Ross. v. Lenneplaan 15, Sittard,* zoeken een correspondentievriendin van tien of elf jaar. • *Truus van Berlo (15), Hubertusstraat 2, Hegelsom (L.),* en *Annie Geurts (15), Kruisstraat 8, Hegelsom (L.),* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd of ouder. Hobby's: dansen, teenagermuziek en foto's van zangers. • *Koosje Klom, Uddelse Kampweg 11, Uddel (Gld.),* wil corresponderen met een herv. jongen of meisje van veertien of vijftien jaar. Hobby's: lezen, zwemmen en foto's van B.B. • *Liesje Meindersma (11), Nassaulaan 10, Groningen,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd uit Gelderland, Zuid-Holland of N.W.-Brabant. Hobby's: lezen, sport, blokfluit spelen, postzegels, sigarebandjes en lucifersmerken. • *Maarten Ouwerkerk (16), Provincialeweg 26c, Maarsbergen (Utr.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd uit Noord- of Zuid-Holland. • *Dionne Gréco (14), Loeffstraat 34, Schiedam,* wil corresponderen met jongens en meisjes, die de Spaanse taal beheersen. Ook wil zij corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar, niet uit het noorden van Nederland. Hobby's: tekenen, schrijven, architectuur, ballet, moderne muziek, jazz, Spaanse muziek en dans. • *Sjanneke Ripzaad, Roonlaan 34, Waspik (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje van twaalf jaar. • *Janny van Loon, Eckartseweg 298, Eindhoven,* wil corresponderen met een jongen of meisje tussen vijftien en zeventien jaar. Hobby's: sigarebandjes, sport, moderne muziek. • *Ton Palmen, Schelsberg 191, Heerlen,* doet de volgende aanbieding: wie hem vijftig of meer sigarebandjes en/of lucifersmerken stuurt, ontvangt een zelfde aantal in ruil. • *Jean-Noel Verbist, Nieuwstraat 13, Blankenbergen, België,* vraagt: wie kan hem helpen aan de grote prenten van „Jacques presenteert de Sabena", de letters I, J, K, L en M? Voor een prent geeft hij twee grote of vier kleine autoplaten in ruil. • *Marlies Vlieslagers (11), Pieter Postplein 27, Tilburg,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: prentbriefkaarten, zwemmen en lezen. • *Wiebe Mullema, Nij Amerika 4, Nijemirbum,* doet de volgende aanbieding: voor een speldje geeft hij vijf sigarebandjes of vijf lucifersmerken in ruil. • *Eduard de Bruyn (17), Bergenvaarderstraat 3, Amstelveen,* wil corresponderen met een prot. meisje van zijn leeftijd uit Amsterdam of omgeving. • *Truus Krekels (15), Vliegert 3, Grashoek, Helden (L.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, lezen en zwemmen.

Dit is **MINIDAM**...
het opbouwstadje
uit De Gruyter's
Snoepje van de Week.
Iedere week,
dit hele jaar, krijg je
er weer een compleet
deel bij.
Bouw mee! Zorg
dat je iedere week
De Gruyter's Snoepje
van de Week krijgt!

OP DRIFT MET DE SNOESHAAN

6 DOOR JOHN KENNETT

KORTE INHOUD: *Vader Drake wil met de woonschuit, die hij zelf tot kajuitboot verbouwd heeft, van de werf van Cooney naar een botenbouwer in Bowley varen om er daar een motor in te laten zetten. Om in Bowley te komen moet hij door allerlei sloten en kleine kanaaltjes varen, die in de volksmond de „vergeten waterwegen" heten. Op een goede dag aanvaarden vader, moeder, Jan en Judy de reis. Onderweg ontdekken ze tot hun schrik, dat ze vergeten hebben koffie en thee mee te nemen. Ze besluiten daarom met zijn vieren inkopen te gaan doen. Als ze terugkomen is de boot afgedreven. Na veel moeite komen ze weer aan boord en besluiten de nacht door te brengen onder een spoorbrug.*

Laten we nu maar gauw gaan slapen. Nu komen er vast geen treinen meer. Ik kan me tenminste niet voorstellen, dat dit een druk bereden traject is. . ."

„Nee, hè?" lachte Jan en luisterde. . .

Opnieuw hoorden ze het donderende geraas. Wéér klonk het geratel, en wéér werden ze door elkaar geschud, nu de tweede trein boven hun hoofden over de brug reed.

Toen het weer stil geworden was, begonnen moeder en Judy om het hardst te klagen.

„Wat kan ik daar nou aan doen," zei vader knorrig. „We moeten hier vannacht wel blijven liggen. Probeer nu allemaal maar wat te slapen, want we hebben morgen weer een drukke dag voor de boeg."

Jan hoorde moeder diep zuchten.

„Na alles wat er vandaag al gebeurd is, durf ik er niet aan te denken, wat ons morgen weer boven het hoofd zou kunnen hangen."

Jan schudde zijn hoofd eens en kroop toch maar lekker onder de dekens.

Hij dacht er anders over. Hij verheugde zich al weer op de dag van morgen. Hij hoopte wel dat ze weer veel nieuwe avonturen zouden beleven.

VIII

Trekken maar!

Jan werd nog wel verschillende keren wakker door de passerende treinen, maar gelukkig viel hij iedere keer weer vrij vlug in slaap.

Toen hij om ongeveer zeven uur weer wakker werd, scheen er een heerlijk zonnetje, de lucht was diepblauw, met hier en daar wat schapewolkjes. Er stond een sterke bries en de frisse geur van het bedauwde gras kwam door de raampjes van de kajuit naar binnen.

Judy en Jan gingen samen aan dek. Ze hadden erg veel plezier, toen ze een emmer water uit de rivier hadden geschept en zich in de openlucht mochten wassen, wat natuurlijk gepaard ging met veel gespetter en gespat. Twee jonge ossen stonden het schouwspel met grote, nieuwsgierige ogen vanaf de oever aan te kijken.

Even later, toen er vanuit de kajuit de heerlijke geur van gebakken spek kwam, vlogen de kinderen weer naar binnen. Ze hoorden vader vrolijk zingen.

„Ferme jongens, stoere knapen,
Foei, hoe suffend staat gij daar!
Schaam je, jongens, en ga mee-hee
naar de zee, naar de zee!"

„Wat een kostelijke morgen!" riep vader, zijn lied afbrekend. „Wat zeggen jullie ervan, jongens?"

„Heerlijk, pappie!" riep Judy, die thuis gewoonlijk nog niet met een stok uit haar bed te krijgen was. „Ik amuseer me geweldig!"

„Ik ook!" beaamde Jan uit de grond van zijn hart.

Vader keek hen stralend aan.

„Zo mag ik het horen! Ga nu maar zitten, jongens, want we gaan eten. We hebben nog een moeilijke reis voor ons."

Jan stond er zelf versteld van, dat hij vanmorgen zoveel kon eten! Hij werkte een enorme stapel boterhammen met eieren en spek naar binnen. De hele familie was het er trouwens over eens dat het eten nog nooit zo heerlijk had gesmaakt.

„Ziezo," zei vader, toen de afwas achter de rug was en de kopjes en de borden waren opgeborgen. „Nu moet de bemanning aan dek aantreden, terwijl Harer Majesteits *Snoeshaan* de haven verlaat!"

Jan ging met vader aan dek en hielp mee de touwen los te maken, waarmee de boot aan de brug was vastgelegd.

„Zo is het leven," zei vader wijsgerig, „er is een tijd van komen en gaan. Ik zal de boot even afduwen en dan gaan we er weer vandoor."

Hij zette zijn beide handpalmen tegen een dwarsbalk en duwde ertegen. Zijn glimlach veranderde in een grimas. Hij duwde nog eens. Er gebeurde niets. Hij

keek kwaad naar de balk en duwde nog eens uit alle macht. Nog steeds gebeurde er niets. Vader haalde diep adem en begon opnieuw tegen de balk te duwen tot hij ervan begon te puffen en te blazen van inspanning.

„Pas op, dat u de brug niet omvergooit, vader," lachte Jan.

Judy grinnikte tegen vader.

„Wat is er aan de hand, pappie?" vroeg ze met een onnozel gezicht. „U zei toch dat we weggingen?"

„Ja, dat zei ik ook. Maar ik heb me vergist. De boot zit onwrikbaar vast in de modder."

„Dat is wel weer een goed begin van de dag," merkte moeder op.

Vader pakte zijn vaarboom en stak deze naast de boot in het water. Toen hij hem weer ophaalde, keek hij met opgetrokken wenkbrauwen naar het natte einde.

„Er staat hier nog geen halve meter water," zei hij somber. „We zitten wel degelijk aan de grond."

„Het is toch niet waar," schrok moeder. „Wat moeten we nu doen?"

„Wel, we moeten hem eruit zien te krijgen. Jan, ga jij eens naar de kajuit en haal mijn gummilaarzen en de jouwe ook. Het water is hier zo ondiep, dat we wel naar de overkant kunnen lopen om te proberen of we de boot van daaruit los kunnen trekken. Dat moet niet zo moeilijk zijn, als moeder en Judy aan deze kant gaan duwen."

Een paar minuten later lieten vader en Jan zich van de oever neer in het water. Jan kon door zijn laarzen heen voelen, dat het water koud was, en de bodem voelde zacht en glibberig aan.

Vader pakte het aanlegtouw en zo waadden ze in de schaduw onder de brug door om aan de andere kant in de zon er weer uit te komen.

Ze klauterden tegen de wal op, gingen met het gezicht naar de boot staan en grepen het touw stevig vast.

„Alles klaar!" riep vader tegen moeder en Judy. „Duwen maar... nu!"

Bij dit laatste woord zette Jan zich schrap en ging met zijn hele gewicht aan het touw hangen, alsof hij meedeed aan een wedstrijd in het touwtrekken. Hij rukte en trok, en hijgde en steunde. Vader deed hetzelfde.

Er kwam geen aasje beweging in de boot.

Vader liet het touw even los, strekte zijn rug en veegde zijn voorhoofd af.

„Oef!" zei hij.

Opeens dacht Ja naan moeder en Judy.

„Duwen jullie nog?" riep hij naar de andere kant.

„Ja!" riepen moeder en Judy als uit één mond.

Jan lachte eens.

„Nou, schei er dan maar even uit," riep hij weer terug. „Wij rusten even."

Onder de brug klonken verontwaardigde kreten. Na een paar seconden greep vader het touw weer beet.

„Ja!" riep hij. „Daar gaan we weer!"

Zoonlief zette zich eveneens schrap en greep het touw weer. Hij spande zijn spieren.

„Nu!" riep vader. „Trekken!"

Jan trok. Hij hing helemaal achterover in het touw. Opeens gaf hij een schreeuw.

„Hij komt in beweging, vader! Trekken, trekken! Ha, daar komt hij al! Hij..."

Op dit gewichtige ogenblik brak het touw!

Het gebeurde met een scherp, krakend geluid. Jan tuimelde met het afgebroken stuk touw in de hand achterover.

Hij kwam boven op vader te liggen, die hem van zich afduwde en toen lagen de beide varensgezellen daar op het gras om het hardst te steunen en te hijgen.

Jan ging overeind zitten en zag, dat moeder en Judy een eindje hoger op de oever naar hen stonden te kijken.

„Dat is geen manier!" zei moeder verontwaardigd. „Jullie tweeën liggen daar maar lekker uit te rusten en Judy en ik staan te duwen alsof ons leven ervan afhangt."

„We liggen niet te rusten," riep Jan kwaad. „Het touw is gebroken en toen vielen we achterover."

Vader ging nu ook overeind zitten en zette zijn bril weer op.

„Ik heb het gevoel, alsof ik geradbraakt ben," zei hij kreunend.

„Ik ook," zei Jan.

Hij krabbelde overeind en wreef met een pijnlijk gezicht over zijn rug.

„Ik heb heus geen medelijden met jullie," riep moeder meedogenloos. „Nou, wat zijn jullie van plan? Ik geloof, dat we die boot nooit weer los krijgen. Hij

Op dit gewichtige ogenblik brak het touw!

zit muurvast. Ik begin nu zo langzamerhand wel aan te nemen, dat meneer Cooney gelijk krijgt en dat we nooit in Bowley komen."

„Natuurlijk komen we daar wel!" zei Judy vastbesloten. „Wat zegt u, pappie?"

Vader knikte en krabbelde weer op de been.

„We kómen er," zei hij, „als het menselijkerwijs mogelijk is. We hebben nu echter hulp nodig. We zijn met zijn vieren niet sterk genoeg voor dit karwei. Als we maar een stuk of drie potige kerels hadden, dan kregen we de boot er zó uit."

Jan keek nadenkend voor zich uit. „Maar waar vinden we die?"

Vader haalde zijn schouders op.

„Dat is nu juist de moeilijkheid. Daarginds op het land zie ik een man. Hij rijdt op een tractor."

„Kom mee," riep Jan en hij rende in de richting van de tractor.

Vader rende achter hem aan. Voor hen strekte zich een grote akker uit, waarover een man met een tractor langzaam voortreed.

Vader riep en wenkte de man. Jan en Judy wenkten ook en riepen: „Oe-oe!"

„Ik zal eens vragen, of hij ons helpen wil," zei vader, en hij begon dwars over het veld heen te lopen.

Jan bleef ongeduldig bij moeder en Judy staan wachten. Hij hoopte maar dat de man hen zou willen helpen met de boot.

Hij juichte van blijdschap, toen hij zag, dat vader achter de man op de tractor ging zitten en dat deze toen in hun richting reed.

De tractor kwam ronkend dichterbij en stopte vlak voor hen. De man glimlachte wat tegen Jan en Judy. Het was een dikke man, met borstelig haar en met een gezicht als een biet.

Ze liepen nu met zijn allen naar de waterkant en tuurden onder de brug door naar de vastgelopen *Snoeshaan*.

De man van de tractor haalde een grote, rode zakdoek te voorschijn en snoot zijn neus, waarbij hij bijna nog meer kabaal maakte dan de motor van zijn tractor.

„Nou," zei hij met een zware basstem, „ik denk, dat de tractor hem er wel uithaalt."

Jan keek met glinsterende ogen naar de man.

„Hoi!" riep hij opgewonden. „Gaat u het met de tractor proberen?"

„Dat is wel de bedoeling, jongeman. We zullen maar geen touw gebruiken. Ik heb een flink stuk ketting in mijn gereedschapskist op de tractor liggen."

„Dat is prachtig," zei vader. „Dat is net, wat we nodig hebben!"

Ze liepen naar de akker. De man haalde zijn ketting te voorschijn en vader liep terug naar de oever, stapte in het water en maakte de ketting aan de boot vast.

Terwijl hij daarmee bezig was, liet de man zijn tractor draaien, zodat hij met de achterkant naar de *Snoeshaan* kwam te staan.

Vader kwam weer op het droge en liet de ketting afrollen.

„Jan, nu moet jij aan boord van de boot gaan om het roer te bedienen, dan kijk ik of alles hier goed gaat. Ik weet dat ik jou dit wel kan toevertrouwen, omdat jij ook al zo handig wist om te gaan met die zeilboot, die we vorig jaar gehuurd hebben, toe we aan zee waren."

Jan, die inderdaad al heel aardig met een zeilboot overweg kon, bloosde van plezier bij deze woorden.

„Het komt dik in orde, vader," zei hij trots.

„Ik reken erop," zei vader. „Ga dan nu maar op de boot."

Jan rende de oever af en waadde onder de brug door naar de *Snoeshaan*. Hij voelde zich blij en trots, dat vader hem zulk verantwoordelijk werk had opgedragen.

Hij klauterde aan boord en ging bij het roer zitten. Hij wachtte. Hij hoorde stemmen aan de andere kant van de brug, maar hij kon de anderen niet zien.

Nu hoorde hij dat de motor van de tractor gestart werd. Hij pakte het roer beet en wachtte tot de boot in beweging zou komen.

Er gebeurde nog steeds niets, alleen

Nu hoorde hij dat de motor van de tractor gestart werd.

kreeg de boot een rukje en trilde even.

Hij vroeg zich af, wat er aan de hand was. Hij ging bij het roer vandaan, stapte boven op het dak van de kajuit en ging op zijn tenen staan om te proberen of hij over de brug heen kon kijken.

Op dat ogenblik maakte de *Snoeshaan* een enorme schuiver. Hij schoot met zo'n vaart onder de brug door, dat Jan halsover-kop op het dek viel. Hij kwam op zijn rug te vallen met de benen omhoog, terwijl de *Snoeshaan* in volle vaart aan de andere kant van de brug weer te voorschijn kwam.

Het was allemaal al voorbij, voordat het goed en wel tot hem doordrong wat er gebeurd was.

Hij ging nog een beetje duizelig rechtop zitten en keek beduusd om zich heen. De *Snoeshaan* lag nu weer stil. Hij was door de kracht van de tractor een halve slag gedraaid en lag nu dwars op het water.

Vader, moeder en Judy renden op de oever naar hem toe.

„Heb je je erg pijn gedaan, Jan?" vroeg moeder ongerust.

Hij schudde zijn hoofd.

„Ik geloof het niet," zei hij en bevoelde zich eens aan alle kanten.

Vader trok een grimas tegen hem.

„Ik heb nog nooit eerder iemand gezien, die zo meesterlijk het roer bediende als jij," zei hij.

„Ik kon er niets aan doen," zei Jan verontwaardigd. „Het gebeurde allemaal zo gauw."

Vader lachte maar wat.

„Eerst slipten de wielen van de tractor, en plotseling schoot hij met een ruk naar voren. Het was niet de bedoeling, dat de boot er zó vlug vandoor zou gaan."

Judy giechelde.

„Het was een meesterlijk gezicht, Jan."

Jan keek haar woest aan en opende zijn mond om haar eens flink de waarheid te zeggen.

„Het geeft niets," zei vader haastig, „we hebben de boot weer losgekregen en dat is de hoofdzaak. Jan, wil jij even de ketting voor me loshaken?"

Vader trok aan de ketting en bracht de boot naar de kant. Nu haakte Jan de ketting los en gaf vader het eind ervan in handen.

Moeder en Judy klauterden weer aan boord en vader liep tegen de oever op om de bestuurder van de tractor te bedanken en hem een fooi te geven. Toen hij met grote stappen terugkwam, keek hij erg vergenoegd.

Hij stapte aan boord.

„Zo, Jan, nu krijgen we het nog even druk."

„Waarom dan? Wat gaan we dan doen, vader?" vroeg Judy.

„Nu gaan we zeilen."

Judy klapte opgetogen in haar handen.

„Hoera!" riep ze blij. „Dat heb ik aldoor zo graag gewild!"

„We blijven hier even liggen en zetten eerst de mast op," vervolgde vader. „Er staat een flinke wind, dus de *Snoeshaan* zal er wel als een pijl uit de boog vandoor gaan!"

„Komaan, we gaan aan het werk! En straks. . . de kabels los, de zeilen op. . ."

„Ja," zei moeder met een stalen gezicht, „zeilende in de *Snoeshaan* achterstevoren door de greppels, joho, joho!!"

Het zeil flapperde, de mast kraakte en de Snoeshaan gleed voort over het water!

IX

Met volle zeilen!

„Hoe vindt u het, mammie?" vroeg Judy.

Het was nu een half uur later en zij had vader en Jan geholpen om de mast op te zetten en op te tuigen.

Moeder keek omhoog naar het zeil. Ze rilde.

„Als de mensen dat ding zien, denken ze vast dat we de was aan de mast hebben opgehangen."

Er zat wel een kern van waarheid in die opmerking. De mast had een lengte van ongeveer zes meter; er was een dwarsstuk van drie meter aan bevestigd en daaraan hadden ze het ene einde van een groot stoflaken vastgemaakt.

Vader had het dak van de kajuit afgehaald en de voet van de mast stak door een gat in het dek heen en was aan de houten binten onder in de boot bevestigd.

Aan de beide onderste hoeken van het zeil zaten vier koorden en deze waren vastgemaakt aan de ijzeren klampen aan het dek.

Het had heel wat voeten in aarde gehad voordat de mast goed en wel stond, want nauwelijks hadden ze hem rechtop gezet, of de wind kwam onder het stoflaken en dit klepperde tegen hun gezichten aan.

Nu was dat karwei eindelijk achter de rug en ze stonden op het punt weer te vertrekken. De mast kraakte en zwaaide heen en weer boven hun hoofden, de wind blies in het zeil en de *Snoeshaan* trok de touwen strak, alsof hij popelde van ongeduld om weg te komen.

„Ik geloof dat het wel zal gaan," zei Judy hoopvol.

„Natuurlijk gaat het," zei vader en wendde zich tot moeder. „Je zult eens wat zien, je zult nog verbaasd staan."

Moeder trok de wenkbrauwen op.

„Na alles wat ik in de afgelopen vierentwintig uren heb meegemaakt, betwijfel ik of ik ooit nog weer ergens verbaasd over zal staan!"

Vader luisterde al niet meer. Hij was op de wal gesprongen om de touwen los te gooien. Hij wierp het boegtouw naar Jan en de boot draaide van de oever af.

„Vlug, vader!" riep Judy en ze rende naar de achtersteven om het tweede touw van vader aan te pakken.

Ze keek omhoog naar het zeil, dat bolde in de wind en ze voelde dat de boot al begon te varen.

Vader klauterde haastig aan boord en ging bij het roer zitten.

Het zeil flapperde, de mast kraakte en de *Snoeshaan* gleed voort over het water!

Jan en Judy waren buiten zichzelf van blijdschap. Nu ging eindelijk alles naar wens. De *Snoeshaan* zeilde zo goed als men zich maar kon wensen.

Wordt vervolgd

DIEREN EN HUN BIJZONDERHEDEN

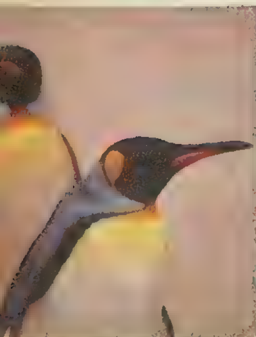
Wist je, dat...

paarden meestal staande slapen? Het lijkt een ongemakkelijke houding om de nacht door te brengen, maar paarden verkiezen deze methode nu eenmaal boven een andere.

Wat is het verschil tussen een keizers- en een koningspinguïn?

Zoals hun naam al aangeeft zijn deze beide pinguïnsoorten groter dan de overige pinguïns. De keizerspinguïns zijn het grootst; een volwassen exemplaar is ongeveer tweemaal zo groot als een normale pinguïn. De koningspinguïn is iets kleiner. De keizerspinguïn legt zijn ei gedurende de winter, de koningspinguïn doet dit 's zomers. Het ei van de keizerspinguïn is iets groter dan dat van de koningspinguïn.

Leven luiaards altijd ondersteboven?

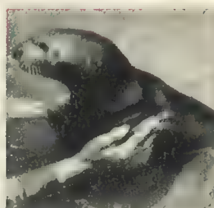

Ja, deze dieren bezitten armen met klauwtjes, die hen in staat stellen ondersteboven aan takken van bomen te hangen. Ze bewegen zich ook op deze manier voort en komen slechts zelden op de grond.

Wat is het verschil tussen een vos en een hond?

Ofschoon een vos en een hond veel met elkaar gemeen hebben (ze behoren tot dezelfde familie) zijn er tussen deze dieren toch belangrijke verschillen aanwezig. Om een voorbeeld te noemen: de vos heeft zowel in de onder- als in de bovenkaak één snijtand meer dan de hond. Vossen hebben tussen de tenen een dikke haargroei, honden hebben dat niet. Vossen jagen 's nachts op prooi, honden — ook als ze wild zijn — gaan overdag op voedsel uit.

Leeft een otter alleen van vis?

Nee. Ofschoon de otter meestentijds in het water bivakkeert, maakt dit dier ook jacht op ratten, konijnen en vogels. Hij wisselt zijn menu af met vis en verschalkt ook weleens een eend. Bij het vangen van eenden past hij een speciale tactiek toe: hij zwemt onder water naar de eend toe, duikt dan onder het dier en grijpt het bij de poten vast.

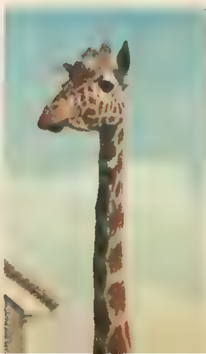
Wat is het verschil tussen de staart van vissen en die van walvissen?

Een vissestaart is altijd verticaal, de staart van een walvis is horizontaal. Bovendien is de laatste duidelijk in twee helften verdeeld.

Wist je dat een giraffe geen geluid voortbrengt?

Om dit gemis te vergoeden beschikt dit dier over een zeer scherp gehoor en een uitstekend gezichtsvermogen, die hem beide van groot nut zijn. Giraffen, die leven op de grote vlaktes van Afrika, maken weleens de indruk dat ze bijzonder hulpeloos en kwetsbaar zijn, maar dat is niet zo. Hun lange nek gebruiken ze in tijd van nood als knuppel en ze kunnen er geweldig rake klappen mee uitdelen. Hun nek komt hun ook van pas bij het eten van bladeren en twijgen uit hoge bomen.

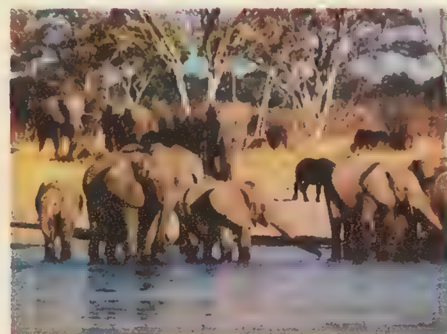

Zijn slangen werkelijk doof?

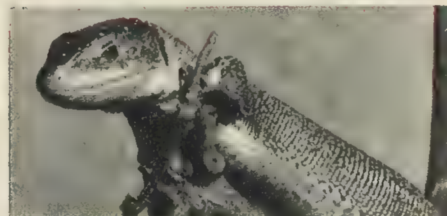
Ja. Slangen hebben geen oren en zijn dus doof. Toch kunnen ze eventueel gevaar „horen" aankomen. Dat kan, omdat de gevoelige zenuwen in hun lijf elke trilling van de grond registreren. Dat is ook de reden dat je maar zelden een slang te zien krijgt. De slang „hoort" de menselijke voetstappen aankomen en verbergt zich.

Is het waar dat alleen mannelijke olifanten slagtanden hebben?

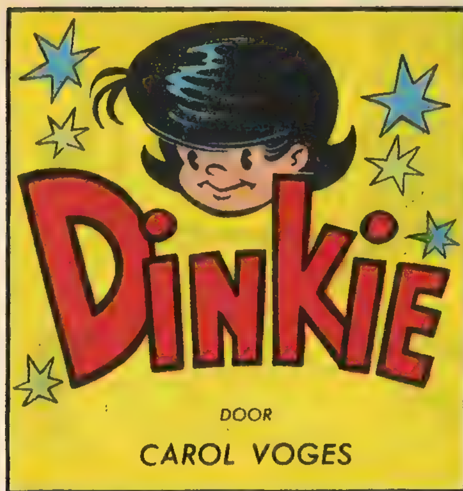

Nee, dat is niet waar. De vrouwelijke Indische olifant heeft slagtanden, die kleiner zijn dan die van haar mannelijke soortgenoot; de vrouwelijke Afrikaanse olifant heeft slagtanden, die even groot zijn als die van de mannetjes. Olifanten zonder slagtanden (zowel mannelijke als vrouwelijke) komen alleen voor op het eiland Ceylon en op Sumatra.

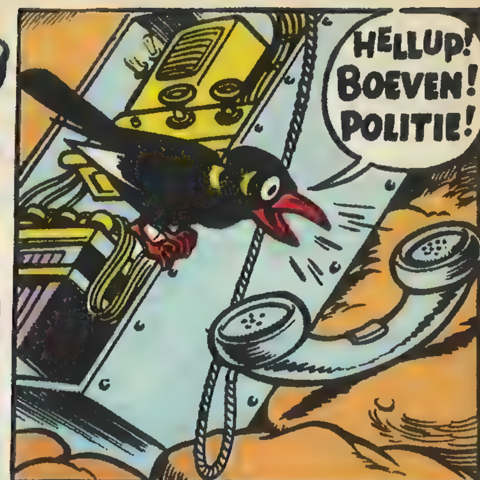
Krijgt een hagedis een nieuwe staart als hij zijn oude kwijt is?

Ja. Verscheidene soorten hagedissen verliezen hun staart als ze ruw beetgepakt worden of als ze met elkaar vechten. Binnen vrij korte tijd groeit er dan een nieuwe staart aan hun lichaam, die over het algemeen wel wat korter is dan de vorige.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

HELLUP! POLITIE... EILAND RODIA HELP!

HELLUP! BOEVEN! POLITIE!

IN HET POLITIEBUREAU OP HET VASTELAND WAS MEN HOOGST VERBAASD...
?!
WAT ZULLEN WE NOU KRIJGEN?
HELLUP! HOEI HELP! BOEVEN. POLITIE....! EILAND RODIA HELP...!

HELLUP POLITIE!
WAT EEN VREEMDE NOODKREET! DIT IS GEEN ZUIVERE KOFFIE! KOM VLUG MEE NAAR DE COMMISSARIS VOOR HET TE LAAT IS!
HELLUP POLITIE

COMMISSARIS! ER KOMT NU TOCH ZO'N VREEMDE ALARMMELDING BINNEN! HET GAAT OVER HELP EN BOEVEN EN HET EILAND RODIA EN WEET IK VEEL WAT ER NOG MEER GE-KWAAKT WORDT!
VEEL WEET JE NIET, ANDERS HAD JE MIJ NIET NODIG!

?!
POLITIE.... SCHURKEN! EILAND RODIA HELLUP

JULLIE HEBBEN GELIJK. DIT IS EEN VREEMD EN ORDELOOS GEROEP VAN EEN FLAUWE GRAPPEN-MAKER. DIE STEM DOET ME DENKEN AAN EEN BUIKSPREKER OF AAN DE KRETEN VAN EEN SPREKENDE PAPEGAAI!

WIJ ZULLEN DEZE NOODKRETEN NIET IN DE WIND SLAAN. ALS IK HET GOED GEHOORD HEB, KWAMEN ZE VAN HET EILAND RODIA. GOED, DAN GAAN WE DAAR EENS EEN KIJKJE NEMEN!
TOT UW ORDERS, CHEF!
DE BOOT LIGT KLAAR, CHEF!
HELP POLITIE! HELP! RODIA

OP HET EILAND RODIA...
MENSEN, HOE KOMEN WE NU VAN DIT EILAND AF?
WAT ZIT DIE MALLE BEO ZICH TOCH DRUK TE MAKEN BIJ DIE MOBILO-FOON?
HELP HELP POLITIE
DAT ARME DIER IS OOK DE KLUTS KWIJT! IK GA EVEN KIJKEN!

Cliff Rendall

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

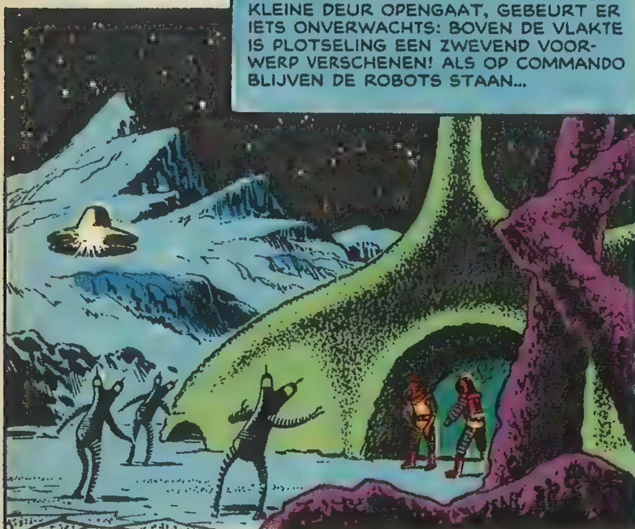
SCIENCE FICTION

VOLKOMEN IN DE MACHT VAN MATIC, EEN ONBEKEND RUIMTE-WEZEN, ZIJN CLIFF EN SHENA NAAR DE KLEINE PLANEET TERAKTION GEREISD. OP BEVEL VAN MATIC GAAN ZE NAAR EEN GEHEIMZINNIG BOUWWERK, MAAR PLOTSELING...

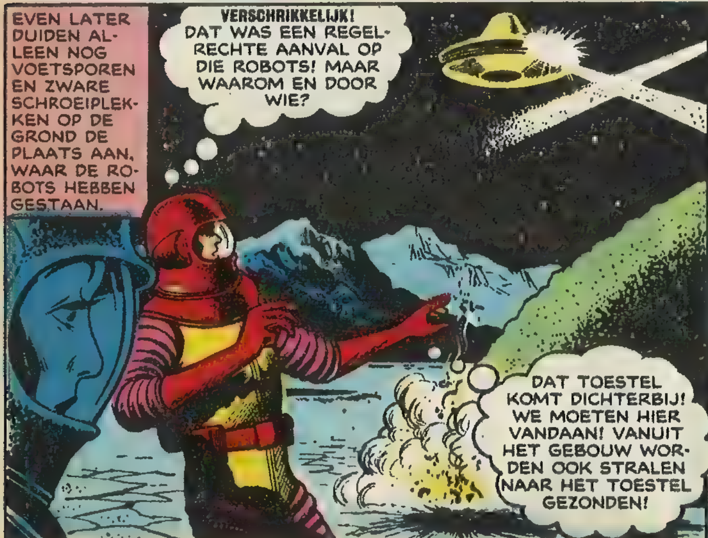
15

ROBOTS!! MAAR DEZE KEER VAN EEN ANDER MODEL! DUS DE VOETSPOREN DIE WE HEBBEN GEZIEN, ZIJN VAN HEN! ZE KOMEN HIERHEEN!

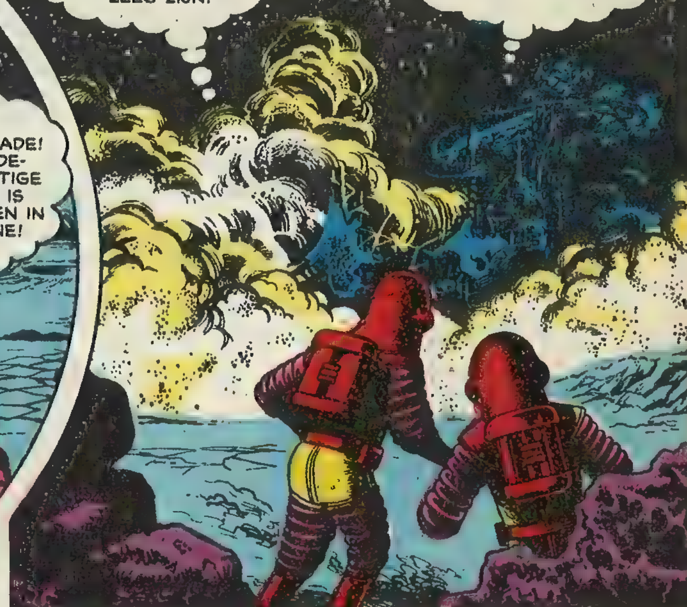

EVEN LATER ZIJN ZE GETUIGE VAN EEN GEVECHT TUSSEN ONBEKENDE RUIMTEWEZENS! GEHEIMZINNIGE LICHTSTRALEN FLITSEN OVER EN WEER, DE VLAKTE IS IN DIKKE STOFWOLKEN GEHULD...

MATIC HEEFT DUS EEN VIJAND! HEEL BEGRIJPELIJK, ALS JE BEDENKT DAT HIJ IEDEREEN WIL DWINGEN HEM TE GEHOORZAMEN! MAAR WIE IS DIE VIJAND?
GOEIE GENADE! DAT PADDESTOELACHTIGE GEBOUW IS HERSCHAPEN IN EEN RUÏNE!

HET VUREN HOUDT OP. VAN HET BOUWWERK IS BIJNA NIETS OVERGEBLEVEN! WAAR MOETEN WE NU HEEN? ONZE ZUURSTOFTANKS ZULLEN SPOEDIG LEEG ZIJN!
OP HET OGENBLIK KAN MATIC NIETS VOOR ONS DOEN. WE MOETEN IN CONTACT ZIEN TE KOMEN MET DE BEMANNING VAN DAT TOESTEL!

WAAROM SCHOTEN ZE ALLEEN DIE ROBOTS NEER? WILDEN ZE ONS BESCHERMEN, OF...
KIJK!

HET TOESTEL IS UIT DE STOFWOLKEN TE VOORSCHIJN GEKOMEN. IN DE NABIJHEID ERVAN LOPEN ENKELE GESTALTEN...
MENSEN!?!

TED, KEN EN ARCHIE WILDEN HET RAADSEL OPLOSSEN VAN DE SCHOENER DE MEEUW, DIE ZE ONBEMAND OP ZEE HADDEN AANGETROFFEN. PLOTSELING DOKEN HUN TEGENSTANDERS REIS EN KALDO WEER OP...

DE MAN VAN STAAL

ARCHIE GEHOORZAAMDE ONMIDDELLIJK EN BEGON AAN DE SCHOENER TE SJORREN...
TOE MAAR! ZET HEM OP!

EVEN LATER LAG DE BOOT VERSCHOLEN IN HET GROEN.
STOP MAAR, ARCHIE! VERDER KRIJG JE HEM TOCH NIET!
WACHT, IK HEB EEN PLAN!

EN KEN VERVOLGDE:
REIS WEET IETS OVER DE BEMANNING VAN DE SCHOENER EN HIJ IS BANG DAT WIJ DAT TE WETEN KOMEN. WE MOETEN HEM AAN LAND LOKKEN EN PROBEREN UIT TE HOREN!

VERVOLGENS NAM ARCHIE EEN SPIRITUSBRANDER TER HAND...
ALS HIJ WEER SCHIET, LATEN WE DAT DING ONTPLOFFEN. HIJ ZAL DENKEN, DAT ARCHIE IS GERAAKT!

VLAK DAAROP BEGON HET MACHINE-GEWEER TE RATELEN...
ALS WE DE ROBOT HEBBEN UITGESCHAKELD, KUNNEN WE AAN LAND GAAN!

TOEN ONTPLOFTE DE SPIRITUSBRANDER...
WAT EEN KNAL!
MOOI WERK, ARCHIE! NU MOET ONS PLAN LUKKEN!

OP BEVEL VAN TED LIET ARCHIE ZICH VALLEN.
KIJK, DE ROBOT IS ER GEWEEST!

VLUG GAF REIS BEVELEN...
JULLIE BEDIENEN HET MACHINE-GEWEER! KALDO EN IK GAAN AAN LAND!

REIS EN KALDO STAPTEN IN EEN ROEIBOOT...
NU DE ROBOT IS UITGESCHAKELD, KUNNEN WE MET DIE KERELS AFREKENEN EN DE MEEUW IN BRAND STEKEN!

KENS PLAN SCHEEN TE SLAGEN. GESPANNEN WACHTTEN DE VRIENDEN AF. ZE DACHTEN NIET AAN VIJANDIGE INBOORLINGEN..
ZODRA REIS EN KALDO LANDEN, ZAL ARCHIE HEN GRIJPEN!
TED WIST NIET, DAT ER NOG MEER GEVAAR DREIGDE...

Wie puzzelt er mee?

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Puzzel van K. Delger in Winschoten:

1 Pistool
2 Open
3 Ovaal
4 Loop
5 Voet
6 Oom
7 Sjors

Op de eerste rij verticaal lees je het woord: POOLVOS.

Kruiswoordpuzzel van J. v. Gelder in Hattem:

	W	U	P	P	E	R	T	A	L	
M		I	E	R		A	A	S		M
A	D		K		W		M		P	A
A	A	P		B	O	K		D	A	R
S	G		B	R	E	E	D		N	S
S		H	E	E	R	L	E	N		E
L	P		L	E	D	E	N		S	I
U	I	L		D	E	N		V	E	L
I	K		D		N		V		A	L
S		P	A	S		E	E	R		E
	O	O	S	T	E	N	R	IJ	K	

VISITEKAARTJES ingezonden door C. Koolen, Rotterdam:

R. DEK
URK

Welk beroep heeft deze heer?

C. CUNU
ROTTERDAM

Welk beroep heeft deze heer?

BLOEMENPUZZEL

GEN	MA	LIA
BRO	DI	AAN
CLE	TI	OOL
GLA	ME	TIS

Eigenlijk zouden hier vier bloemenamen moeten staan, maar jammer genoeg zijn deze namen in drie lettergrepen uiteengevallen en de stukken zijn nog door elkaar geraakt ook. Alleen de eerste lettergrepen zijn blijven staan. De opgave is nu om de stukken zo aan elkaar te passen, dat er weer goede namen te lezen zijn.

★ ★ ★

VERMINDERPUZZEL

Je begint met een woord van zes letters, dat knoop leggen betekent. Dan ga je vijf maal de voorste letter eraf halen, tot je één letter overhoudt. Het moeten dan telkens goede woorden blijven, die achtereenvolgens betekenen: noodzaken, geopend, schrijfgereedschap en voegwoord.

★ ★ ★

ZIEKENLIJSTJE

Casper van Leijden (8), Sanatorium „De Klokkenberg", Juliana-paviljoen, Serre 35, Breda, moet nog een tijd in het sanatorium blijven. Hij zou erg blij zijn met ansichtkaarten, bijvoorbeeld van Ivanhoe of Lassie. Ook spaart hij sigarebandjes. Foto's van filmsterren zijn ook welkom. Wie stuurt hem eens wat?

Stef Willems (15), Ned. Zeehospitium, Hoek-van-Hollandlaan 21, Kijkduin, spaart postzegels en suikerzakjes. Wie helpt hem zijn verzamelingen uitbreiden?

TOEVOEGPUZZEL

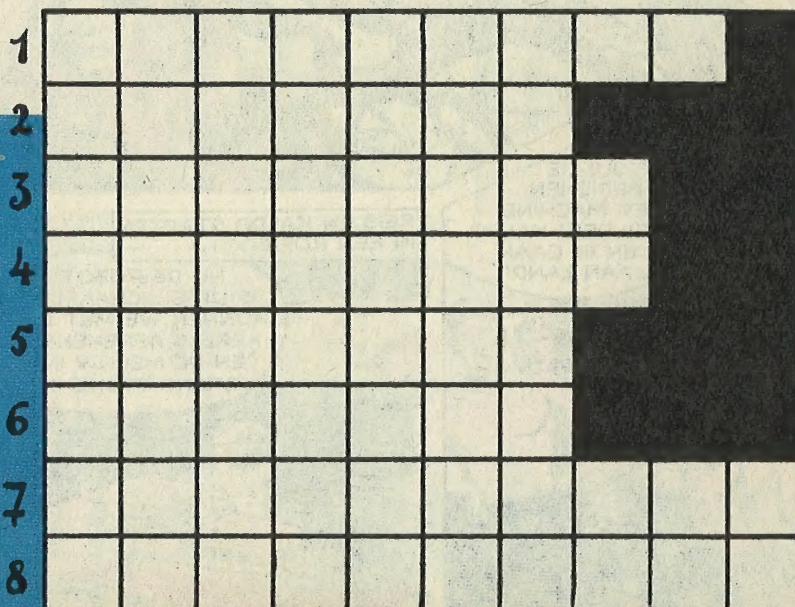
K + venster = ontplofbare stof
T + gehoororganen = hoog bouwwerk
K + ongemanierd = houten schoeisel
S + vrucht = werpwapen
G + groot soort kraai = edelman
W + lastdier = inheems roofdiertje
S + niet wijd = hard, boos woord
S + gesproken woord = gehard ijzer

Bij deze puzzel moet je woorden zoeken van vijf letters, waarvan de eerste al gegeven is. Bij de oplossing moeten de eerste letters van de toegevoegde woorden onder elkaar een woord vormen, dat een andere benaming voor film is.

PUZZEL ingezonden door *Henk van Deventer in Schiedam:*

1 Europa
2 Grappig vertelseltje
3 Noordelijkste punt van de wereld
4 Blaasinstrument
5 Europees land
6 Niet snel
7 Geestdriftig
8 Somber

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden een werkwoord.

DE GOUDEN STAD

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.